

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

09 iulie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecători - Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 26 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2014 de inculpatul

Sîrbu Vladimir Ion, născut la 19 februarie 1979, originar și domiciliat în s.Bălănești, r-nul Nisporeni.

Termenul examinării cauzei:

1. 30.07.2013 - 26.12.2013 - prima instanță,
2. 25.01.2014 - 03.03.2014 - instanța de apel,
3. 06.06.2014 - 09.07.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 26 decembrie 2013, Sîrbu Vladimir a fost condamnat în baza art.188 alin.(2) lit.f) Cod penal la 6 ani închisoare.

În temeiul art.85 Cod penal, la pedeapsa aplicată, i-a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată fixată prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 30.03.2007, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a stabilit că Sîrbu Vladimir, la 30 mai 2013, în jurul orei 20.00, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, l-a atacat pe cet.Lungu Grigore, care se afla în parcul din str.Calea Ieșilor, mun.Chișinău, aplicîndu-i ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea feței, în rezultatul căreia i-a provocat, conform raportului de expertiză medico-legală nr.124/D din 07.06.2013, fractura mandibulei în regiunea procesului articular pe stînga cu deplasare neîsemnată, edem al țesuturilor moi cu impotență funcțională la nivelul mandibulei pe stînga și mîna stîngă, care condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată, și se califică ca vătămare medie, după care i-a smuls de la gît lăntișorul cu iconiță din aur la prețul de 4000 lei, luîndu-i telefonul mobil de model „Samsung Galaxy Nexus” în sumă de 11000 lei, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în sumă totală de 15000 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul V.Tetiu în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acestuia să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, invocînd că la faza de urmărire penală, cît și în cadrul cercetării judecătorești, inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a recuperat paguba pe deplin, a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, la numirea pedepsei instanța, aplicînd art.85 Cod penal nu a ținut cont de faptul că la momentul numirii acesteia, inculpatul deja executase 1 an și 5 luni, pedeapsa neexecutată fiind de 5

luni, astfel instanța urma să adauge total sau parțial pedeapsa neexecutată, dar nu mai mult de 5 luni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2014, apelul avocatului V.Tetiu în numele inculpatului V.Sîrbu a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, la stabilirea pedepsei, just a aplicat prevederile art.85 Cod penal, potrivit cărora, dacă după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, inculpatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința anterioară. Astfel, deoarece inculpatul a fost liberat condiționat înainte de termen cu 1 an 10 luni și 19 zile, instanța corect i-a adăugat din această pedeapsă neexecutată complet, parțial 1 an de zile.

În ce privește aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel a menționat că prima instanță nu a comis erori la acest compartiment, stabilindu-i acestuia pedeapsa în limitele reduse cu 1/3 a sancțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) Cod penal, adică între limitele de 4 ani și 6 ani și 8 luni închisoare, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, că infracțiunea săvârșită se atribuie la categoria celor grave, fiind comisă în stare de recidivă, fapt ce denotă că inculpatul nu și-a făcut concluzii necesare și nu a stat pe calea corijării și reeducării.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs ordinar inculpatul V.Sîrbu care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă în limita minimă, conform art.364 alin.(8) Cod de procedură penală, deoarece acesta a fost condamnat în baza art.188 alin.(2) lit.f) Cod penal, sancțiunea căruia prevede pedeapsă de la 6 la 10 ani închisoare, prin reducerea limitelor minime și maxime, se stabilește noua limită minimă și maximă de pedeapsă sub formă de închisoare de la 4 la 6 ani și 8 luni, însă nu s-a luat în considerație circumstanțele atenuante prezente în cauză - că paguba a fost restituită, are la întreținere doi copii minori, judecarea cauzei a avut loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicit respingerea ca inadmisibil a recursului, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, ca temei de casare a hotărîrilor judecătorești este invocat art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul penal constată că temeiurile la care se referă autorul recursului nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din recurs, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui în baza art.188 alin.(2) lit.f) Cod penal și, critică hotărîrile judecătorești numai referitor la stabilirea pedepsei de 6 ani închisoare considerînd-o prea aspră.

Colegiul penal menționează că, la stabilirea pedepsei inculpatului V.Sîrbu, instanțele de fond, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art.61

Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea, de persoana inculpatului, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia. La numirea pedepsei închisorii inculpatului instanțele au ținut cont de faptul că infracțiunea săvârșită se atribuie la categoria celor grave, fiind comisă în stare de recidivă, fapt ce denotă că inculpatul nu și-a făcut concluzii necesare și nu a stat pe calea corijării și reeducării, cât și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, acesta beneficiind de o reducere cu o treime din limita de pedeapsă prevăzută de lege, adică din maximul și din minimul prevăzut de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

Prin urmare, la stabilirea acestei forme și mărimi de pedeapsă, instanțele de fond, bazându-se pe circumstanțele sus indicate, just au constatat că corectarea inculpatului este posibilă doar în condițiile izolării lui de societate, aplicându-i pedeapsa închisorii, care este în limita sancțiunii prevăzute de lege.

Concomitent, instanța de recurs menționează că recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat, și, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, relevând temeiurile care au dus la respingerea apelului, soluție expusă în pct.4 al prezentei decizii.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpatul V.Sîrbu, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 26 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2014 de inculpatul Sîrbu Vladimir, în propria lui cauză cauza penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 30 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun